

Alkotmánybíróság

Dr. Bitskey Botond

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Főtitkár Ur részére	
Ügyszám: IV/696-3/2019	
Érkezett: 2019 JÚN 17.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	

tárgy: alkotmányjogi panasz

hiv. szám: IV/696-1/2019.

kelt: Budapest, 2019. év 06. hónap 14. nap

1535 Budapest,

Pf.: 773

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott KERTÉSZ ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA

„Panaszos”) nevében és képviselésében eljárva, a korábban csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján előterjesztett 2019. év 06. hónap 08. napján kelt alkotmányjogi panaszunkhoz („Panaszunk”) a következő kiegészítést adjuk.

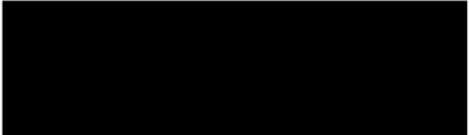
Panaszunk megküldését követően került nyilvánosságra az Alkotmánybíróság 18/2019. (VI.12.) AB határozata („**Határozat**”). Az említett határozat benyújtója hozzánk hasonlóan arra tekintettel kérte a Kúria határozatának megsemmisítését, hogy a Kúria határozatához fűzött indokolása nem volt kellő mélységű, az nem merítette ki az indítványozó valamennyi kérelmét, és az indítványozó felülvizsgálati kérelmében foglaltakat érdemben nem vizsgálta, így a döntés sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz és bírósághoz forduláshoz való jogát.

A Határozat alapjául szolgáló panasz lényegét a következőképpen foglalta össze az Alkotmánybíróság: „Az alkotmányjogi panasz lényege szerint a bírósági döntést érdemben befolyásolta az az alaptörvényellenesség, hogy a Kúria nem merítette ki a felülvizsgálati kérelmet, az indítványozó kérelmeire és érveire érdemben nem reagált, azokat teljeskörűen nem bírálta el.”

Bár kétségtelen tény, hogy minden ügy más és más, a Panaszunkban leírtak és a Határozat alapjául szolgáló eset közötti párhuzam egyértelmű: Mindketten azért fordultunk az Alkotmánybírósághoz, hogy szíveskedjék megállapítani a Kúria egy határozatának Alaptörvény ellenességét, arra tekintettel, hogy az a határozatát nem indokolta kellő mélységben, az indoklásban a felek érveire kielégítő érdemi választ nem adott, valamint abból nem derül ki, hogy a Kúria miként mérlegelte az ügyben felmerülő indokokat, és ez alapján miként hozta meg döntését. Szintén egyezően adtuk elő, hogy egy ilyen határozat sérti a felek tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az Alkotmánybíróság a korábbi gyakorlatát megerősítve a Határozat [26] bekezdésében kimondta, hogy: „Az Alkotmánybíróság többször [legutóbb a 3127/2019. (VI. 5.) AB határozatban] kifejtette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos tartalmát. A 7/2013. (III. 1.) AB határozat értelmében az indokolt bírói döntéshez fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik.”

A Határozat idézett részéből, valamint a Panaszunkban citált korábbi Alkotmánybírósági Határozatokból egyértelműen kitűnik az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata, miszerint az indokolt bírói döntéshez való jog alkotmányos alapjog, így, ha egy határozatot az eljáró bíróság nem indokol kellő mélységben, úgy az annak Alaptörvény ellenességét eredményezi.

A Panaszunkban előadott kérelmünket továbbra is változatlanul fenntartjuk és tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy az abban, illetve a fentiekben előadott indokokra tekintettel szíveskedjék megállapítani a Kúria Pfv.IV:22.125/2017/6. számú ítéletének („Ítélet”) alaptörvény-ellenességét, mivel az az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog elvébe ütközik; és erre tekintettel az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Köszönjük, hogy érveinket megfontolják!

